

החברותא

בס"ד ערש"ק פ'ר' נצ"י כ"א אלול תשס"ב

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 183

פנינים יקרים לימים צוראים

אם ישוב מיד תקבלו (מספ' ימים נוראים) ראש השנה הוא הזמן של התשובה, כידוע בזמן שיש מכירה כללית חוטפים מכל מכל הבא ביד ואין מדקדקים בסחורה אם אין בה חיסרון, כך כל סוגי התשובה מתקבלים בימים אלו.

וירוממוך בקהל עם וישמעו רחוקים ויבואו ויתן לך כתר מלוכה (מספ' ימים נוראים) בנוהג שבועולם עשיר אינו רוצה שיפרסמו צדקתו ברבים כדי שלא יבואו אחרים ויבקשו ממנו, אבל הקב"ה אינו כן אדרבה - מפרסם ואומר ישמעו רחוקים ויבואו כי חפץ חסד הוא.

באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד ליעקב דבר חק ומשפט וצדקנו במשפט (מספ' ימים נוראים) אנו טוענים בבקשנו בפני השי"ת, באין מליץ יושר באם אין סיבה מספיקה כדי להמליץ יושר עלינו בדין. אנו תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט. הרי אנו מקיימים גם מצוות שהם בבחינת חק בלי טעם, על כן וצדקנו במשפט אף אתה תכפר על עונותנו בלי גמוק.

והשבות אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלוך (א) כאשר תתבונן בלבך והשבות אל לבבך בצער גלות השכינה אשר הדיחך ה' אלוך השוכן בכל מקום נדח, או ושבת עד ה' אלוך. (עפ"י תפארת שלמה)

בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלוך שמה (א) אף במקום הנדח ביותר - בכל הגוים אשר הדיחך, נמצא השי"ת - ה' אלוך שמה, ולכך אין יאוש, חלילה לך ליפול ליאוש ולהתרחק מחי החיים יתב"ש. (רשפי אש)

ושבת עד ה' אלוך (א) כח התשובה להפוך את מדת הדין למדת הרחמים וזהו ושבת עד שה' אלוך כלומר שאלוהיך מדת הדין תהפך למדת הרחמים ה'.

שובה ישראל עד ה' אלוך כי כשלת בעונך (הושע יד) ... הנה אחז"ל בראשית ברא אלקים, בתחלה עלה במחשבה לברא העולם במדת הדין, ראה שאין העולם מתקיים בו עמד ושיתף מדת הרחמים. כמאמר ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים (בראשית ב', ד') ועיין רש"י שם א' (א) מאמר זה הוא הלכה למעשה ונוהג תמיד בכל דור. שמתחילה מעלים הצדיקים במחשבתם מדת הדין שהוא מושג ומסתור בכדי להסתכל ביום עשות ה' אלקים וכו', וזהו ראה שאין העולם מתקיים שהרי אין זה ההשגה קיום העולם, כי אם האמונה שלמעלה והוא השיתוף מדת הרחמים וכו'. (אמר המלך: ראה שית הר"ש) (פרי הארץ)

שובה ישראל עד ה' אלוך כי כשלת בעונך (הושע יד)... והנה אמרו רז"ל צדיק באמונתו יחיה, כי צדקת הצדיק היא תשוקת השגתו אל האמונה שהרי כל ישעו וחפצו של צדיק לעשות נח"ד לקונו... לכן כלתה נפש הצדיק לדעת את ה' בכל דרכיו ולעבדהו על אותו ידיעה, כמאמר דע את אלקי אביך ועבדהו (דה"א א', כ"ח) אבל באמת שהאמונה היא לעולם למעלה מן השכל שעדיין אין השכל משיגו...

לדעת החברותא מאמר אלף החברים ואלף בת ישראל

גולה שנה וקלוגיה, גאל שנה וזיכוגיה

שנה טובה וחבורה

גויבה וגילוח טובה

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

185
2

שיחת הרא"ש אלול תשכ"ח כפ' שמסר לפראג

(אנר פאקא. שנת 15 אדר הרא"ש לפראג. אנאך בשנת 5" תר"פ 5"פ השאלה)

עץ הדעת

באותו דרך שנהנים מהעוה"ז. ע"י האכילה מעץ הדעת הוריד את האמונה הפשוטה לאמונה בשכל והתנתק מהאמונה הפשוטה וזה גרם לו את המות. [הוא זה מה שאמר הנחש לאשה: והייתם כאלקים יודעי טוב ורע (שם ה')] כלומר שיהיה לכם האפשרות לדעת את האמונה הפשוטה ולהנות מדבקות בורא כמו שנהנים מכל תענוגי העולם הזה].

מאז חטא אדה"ר ועד עתה מוטל על בעל הבחירה להחזיר את העולם לקדמותו כפי שהיה קודם חטא אדה"ר. והוא בזה שנזרק לאמונה הפשוטה ולא לרצות להבין ולהשכיל. ואכן ישנם צדיקים אמיתיים בכל דור שזורקים את עצמם לאמונה פשוטה הנ"ל, והם נמצאים בבחינת שלמות האדם.

זה שיש בכל דור צדיקים אמיתיים אינו מספיק כי צריכים להגיע לבחינת משיח. ובחינת משיח הוא בזה שתהיה המושג של אמונה פשוטה גם אצל פשוטי העם. על ביאת משיח כתוב: שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים (תהלים קכ"ו) והוא: כיון שביאת המשיח יהיה במושג של אמונה פשוטה שהוא לא לראות לא להבין לא להשכיל רק להאמין, לכן לא תהיה כל מושג של ראייה והבנה בעת ביאת משיח צדקנו כך שמשח יבא ואנחנו לא נדע

הקב"ה צווה לאדם הראשון: מכל עץ הגן אכול תאכל. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, כי ביום אכלך ממנו מות תמות (בראשית ב', ט"ז-י"ז). הצווי של הקב"ה כולל שתי הוראות. א. מכל עץ הגן אכול תאכל - הנך מצטוו לאכול. זאת אומרת שהקב"ה לא רק שהתיר לאדה"ר להנות מהעוה"ז, אלא אדרבה יש מצווה להנות מהעוה"ז. ב. מאידך מעץ הדעת טוב ורע יש איסור לאכול. והטעם לאיסור האכילה. כי ביום אכלך ממנו מות תמות.

ההבדל בין עצי הגן לעץ הדעת הוא. כל עצי הגן מסמלים את עבודת השי"ת מתוך אמונה בשכל. ואז אדרבה ככל שמתבונן בכל הנעשה בעולם הזה הוא מגיע יותר ויותר להכיר שיש בורא ויש מנהיג, ולכך נצטוו אדה"ר להנות מהעוה"ז כדי שיהיו לפניו אמצעים מספיקים להכיר את הבורא והמנהיג מתוך הבריאה הנפלאה.

מאידך נצטוו אדה"ר שמעץ הדעת טוב ורע לא לאכול, כי אכילה זו תגרם לאדה"ר המות. עץ הדעת הוא ענני של עבודת השי"ת באמונה פשוטה. ואמונה פשוטה צריכה להיות בשיא הפשטות לא לדעת לא להבין לא להשכיל רק להאמין. החטא של אדה"ר היה בזה שרצה לדעת את האלקות ולהנות מהאלקות המופשטת

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

182
א

המשך משיב קודש

שאלו את הרא"ש הלא כתוב: ואמר ביום ההוא הנה אלקיננו זה ה' קוינו לו ויושיענו? (ישעיהו כ"ה ט') ענה הראש ששם א-ל מכוון אל שורש החסדים והרחמים. ואלקיננו הוא בחינת דין והוא שלמות הבריאה כמו שהיה קודם החטא. הרא"ש המשיך ואמר מה שכתוב אח"כ בפסוק: זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו - מוזכר פעמיים "קוינו לו", כי בשלמות הבריאה דין ורחמים חד הוא. כי פסוק זה מכוון לשלמות באמונה הפשוטה בלי ראייה.

משה רבנו הגיע לבחינת שלמות האדם ומכיון שהגיע לבחינת שלמות היה מופשט ונעלם. ולכך בני האדם הקשורים לעולם הגשמי - הטבעי לא היה להם האפשרות להשיגו. ורק מי שהתעלה היה יכול להשיגו. צדיקים אלו שהשיגו את גדלותו של משה רבינו היו מועטים. מאידך מספרים לנו חז"ל: ויקנאו למשה במחנה מלמד שחשדוהו באשת איש (סנהדרין) כל כך לא הבינו אותו עד שנתפסו בצד השלילי של ההבנה.

כדי להבין את הצדיק האמיתי צריכים להתעלות מהגשמיות. ואין הכוונה שצריכים להיות ממש בדרגת צדיק אמיתי די בזה שמתעלה מחומריותו ומכיר שיש מציאות של אמונה פשוטה. אבל מי שאינו מתעלה כלל ורוצה להבין את הצדיק האמיתי ישיג את התוצאות ההפוכות...

שמישיח כבר בא. (כי אם נדע שמישיח בא אין זה אמונה פשוטה ואם אין זה אמונה פשוטה אין זה ביאת משיח). ולכך אף לאחר שנזכר לביאת משיח בפועל, מ"מ עדיין יהיה אצלנו בבחינת "חלום". ורק כאשר מלאה הארץ דעה את ה' כמים כים מכסים, ויכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, אז יתברר גם לנו שאכן משיח כבר בא. וזהו מה שכתוב בהמשך: אז ימלא שחוק פיננו, ולשונו רינה (שאכן משיח כבר הגיע כי) אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה, אז נדע כי הגדיל ה' לעשות עמנו, ואז נהיה שמחים בביאת המשיח.

לאחר שנזכר בביאת המשיח הראיה שלנו לא תהיה כמו הראיה המגושמת שאנו מכירים היום, אך בעת התגלות אורו של משיח נהיה במצב של חלום ולא בגלוי. (כי אם תהיה בהבנה. לא יוכל משיח להתגלות כי להתגלות משיח צריכים אמונה פשוטה כנ"ל).

הגלוי שהיה ביציאת מצרים היה במושג "זה א-לי ואנוהו" (שמות ט"ו, ב') ודרשו חז"ל שהקב"ה התגלה לבני ישראל וראתה שפחה על הים מה שלא ראו נביאים בנבואתם (עפרשי"י) אין זה הגלוי של ביאת המשיח שהוא אמונה פשוטה כי ההתגלות היתה באמונה בשכל, ולכך היתה אפשרות לראות. אמנם ראייה זו היתה מוגבלת לפי הרמה שבני אדם המחוברים לעוה"ז יכולים לראות.

פנינים יקרים על ימים נוראים

מפני חמאינו גלינו מארצנו (מוסף) כל זמן שאדם חש בכאבים כאבריו סימן שהוא מרגיש עדיין. אבל מי שלקה במוחו שוב אינו חש בכאביו. כך הוא במדות, כל זמן שהאדם חש בחסרונותיו סימן שעדיין מרגיש הוא. וזהו מפני חמאנו גלינו מארצנו אנו חשים בחסרונותינו...

מו"ז ז'ל אמר רמז על אלול, לא אנחנו (תהלים ק) הקרי והכתיב (הכתיב ולא אנחנו, והקרי ולו אנחנו). ע"י ש'לא אנחנו' ומבטלים עצמנו לכן 'לו אנחנו' עמו וצאן מרעיתו, שאמרו א' באלול ר"ה למעשר בהמה עב"ד ז'ל, ויש להוסיף על דבריו כי גם להיפך כן הוא, שע"י שמתקרבים אליו ית' ממילא מתבטלים בעיני עצמם כמאמר בהמות הייתי עמך...

באין מליץ יושר וכו' (תפלת ימים נוראים) דעיקר הוא דאדם אע"פ שחמא, רק כיון שיודע שחמא ומבקש מלפניו יתברך שימחול לו ומכיר שפלותו זה הוא גופא למליץ יושר לפניו. וזהו באין במדה שאדם מחזיק עצמו לאין, זה גופא מליץ יושר.

באין מליץ יושר וכו' (תפלת ימים נוראים) ולי נראה לומר שאבינו אב הרחמן לכלתי ירח ממנו נדח הכין ותיקן לכל החוטאים והמורדים, ואתה נותן יד לפושעים. והתיקון של עון ופשע שעשה שלא לתיאבון ולהנאת עצמו רק למרוד ליוצרו ולהכעיסו, תיקונו זה לעומת זה, לעשות המצוה בכוונה גדולה שלא ע"מ לקבל פרס ולא לקבל שכר לא בעוה"ז ולא בעוה"ב רק יתכוון לעשות נח"ד ליוצרו וכו' וזה נקרא בחינת אין שאינו רוצה עבור עבודתו לא שכר גופו ולא שכר נשמתו וכו' וזהו באין - מליץ יושר וכו'.

(עבודת ישראל)

הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו לעשות את כל דבר התורה הזאת (כ"ט, כ"ח), כי ישראל הם מאמינים בני מאמינים, הם צריכים להבין כי הגלות הוא ענין נסתר ולעתיד הכל ידעו כי היה למוכה כמש"כ ישמחו השמים ותגל הארץ רומז לשכינה הקדושה, ותגל אותיות גלות. (תפארת שלמה)

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

מליחות יתקיימו בעז"ה ברוב עם ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' דון יוסף הנשיא 5

בערב יום כפור בצהריים, נוסעים בשעה 2.00 לתפילת מנחה, על ציונו של שמואל הנביא

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' לנשואי הבן

הר"ר יוסף מורגנשטרן לנשואיו

הר"ר שחר לוי לנשואיו

הר"ר בן ציון קלר ומשפ' לאירוסיו הבן

הבה"ח דוד קלר לאירוסיו

הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' לאירוסיו הבן

הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' לאירוסיו הבת

הבה"ח ישראל מאיר קרליץ לאירוסיו

י"ל ע"י
מסכת התכונות
רח' שני 3
02 - 5829688 פ
02 - 5325477 פקס
ת.ד. 5080
ירושלים 91050